

være en afgaaet Professor forbeholdt. De Professorer, der ere tilbage og have deres Anciennitet, maa have Ret til at rykke ind i Konsistorium. Men disse Sager ved Universitetet synes jo i det hele ikke at være noget for Lægfolk at sætte sig ind i. Den højtærede Minister sagde, at jeg skulde have sagt, at vi ikke vilde bevilge Professoratet i Hygiejne paa Grund af de Forhold, der nu finde Sted. Det har jeg ikke sagt, og det er meget beklageligt baade for Ministeren og mig, at denne Forstaaelse af mine Ord er kommen frem. Jeg har udtalt mig mod denne Deling af Professoratet, fordi jeg ikke mente, den var nødvendig, idet vi have et Docentur i Hygiejne. Der bevilges jo 1,200 Kr. til Kredslæge Nielsen til at docere Hygiejne. Men saa sagde jeg, at det var rimeligt, at naar man saa, at Embeder paa andre Omraader ved Universitetet kunde staa ledige i længere Tid uden Skade, var det ikke en Opfordring for os til at dele et Professorat eller oprette et nyt. Det var min Bemærkning derom, og jeg tror, at den er velbegrundet.

Medens vi ere ved Universitetet, maa jeg ogsaa udtale mig om Bevillingen til den folkelige Universitetsundervisning, og Forslaget om at flytte de 2,000 Kr. over paa Universitetets Budget. Det maatte Ministeren modsætte sig, idet han mente, at det var at paanøde Universitetet et Plejebarn, som kunde blive en Fare for det, en Gøgeunge, der til sidst vilde kaste alle Professorer og Videnskaber ud af Reden. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Den folkelige Universitetsundervisning er en Sag, som Universitetet selv har rejst. Universitetslærerne ere komne til os og have faaet Penge til denne Sag, de have selv stemt for den og ønsket den gennemført. Til den sidste ærede Taler vil jeg sige, at til Administration og Lokaler gaa akkurat der de samme Penge, enten man stemmer for at flytte de 2,000 Kr. over paa Universitetets Konto eller ej. Der tages ikke noget af de 10,000 Kr., man flytter kun de 2,000 over paa Universitetskontoen, og Meningen er dermed kun at vise, at nu da denne Sag skal slaas fast — og det er jo det, man ønsker fra Regeringens Side — er det en Universitets-sag. Der er sagt, at det kun er et Plejebarn. Det er meget rigtigt, men det er et Plejebarn, som Universitetet selv har taget sig af, og Universitetet kommer ikke til at udrede Penge til dette Plejebarn, vi give en god Plejeløn til det, 8,000 Kr. plus de 2,000 Kr. paa Universitetskontoen. Uni-

versitetet bliver overhovedet ikke stiftmoderlig behandlet her. Det faar foruden Indtægten af sine egne Midler $\frac{1}{2}$ Million af Statskassen. Vi forlange blot her, at Universitetet skal anerkende sit Plejebarn, og det er lige ud ad Landevejen.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) optræder paa en meget teatralisk Maade. Han stiller sig op, som en Teaterhelt gerne gør, og kæmper mod de onde og stærke Magter, og naar han har bekæmpet dem rigtig grundigt, viser det sig, at han har en lille, dydig Pøde, som han vil hjælpe frem. Han begyndte allerede forleden, da han vilde styrte en Minister og stillede Forslag om at nægte 12,000 Kr. Det vilde Fler-tallet ikke; derimod, sagde han, vil Fler-tallet nedsætte Lønningen til et Bud. Men det var han selv med til. Ser man efter i Betænkningen, viser det sig, at det ærede Medlem selv er med til at nedsætte Budets Løn. Det er en Maade at optræde paa, som ikke kan være beregnet paa Medlemmer her i Salen — absolut ikke. Det vilde være en meget daarlig Kompliment til Medlemmerne her, om en saadan Op-træden skulde være beregnet paa dem. Den maa have sin Adresse andetsteds hen. I Gaar optraadte det ærede Medlem ganske paa samme Maade, han bekæmpede meget stærkt Kirkebevillingerne. De Grunde, jeg havde anført, rørte han ikke videre ved, men han sagde: Der er Kirker nok, og er der ikke nok, kunne Præsterne jo prædike hver Dag i Ugen, saa kan der blive Plads. Jeg ved nu ikke, om det er Arbejdernes Sag at gaa i Kirke hver Dag i Ugen . . . (K. M. Klausen: De gaa ikke i Kirke) . . . Det er en Paastand, det ærede Medlem ikke kan bevise. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kommer der, men hvis han gør det, vil han se, at der kommer mange Arbejdere. Jeg tror derimod ikke, at det er deres Sag at gaa i Kirke om Hverdagen. For Resten er det da ogsaa rimeligt, at de bruge Helligdagen til at gaa i Kirke ligesom andre Mennesker, det er Helligdagen jo til. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Arbejderne faa ingenting, naar de ville opføre en Bygning. Ja, men Kirkerne bygges for Arbejdere lige saa vel som for andre. For Resten kunne Arbejdernes Bygninger og Kirkerne ikke sammenstilles. Arbejderne faa ganske vist intet af Staten til deres Bygninger, men det faa vi andre heller ikke, naar vi opføre Bygninger. Vi bygge mange Forsamlingshuse paa Landet, for Resten sammen med Arbejderne, og vi ere